

Κλιμάκιο του «ΣΕΛ» στά Ίωάννινα

Το απόγευμα της Κυριακής 16 τρ. μην. κλιμάκιο του Συλλόγου Έλλήνων Λογοτεχνών με επί κεφαλής τον πρόεδρό του κ. Γεώργιο Κομίνη, πραγματοποίησε στα Ίωάννινα, κατόπιν προσκλήσεως των εκεί τοπικών αρχών, μουσικοφιλολογικό πρόγραμμα στην αίθουσα τελετών της Έταιρείας Ήπειρωτικών Μελετών. Την έναρξη έκανε ο κ. Γεώργιος Κομίνης που μίλησε με θέμα: «Το σύγχρονο Νεοελληνικό πνεύμα και οι προσδοκίες μας».

Ακολούθησαν επαγγελίες ποιημάτων μελών του Συλλόγου και το ευγενικό από βήματος καλωσόρισμα του Προέδρου της Έταιρείας κ. Φρόντζου, προς τον πρόεδρο του «Σ.Ε.Λ.» και τα παρευρισκόμενα μέλη του Συλλόγου.

Το δεύτερο μέρος του προγράμματος καλύφθηκε από κλασική μουσική και τραγούδια που εκτέλεσαν οι καλλιτέ-

χνες Νίκος Καρθέλης, Πάολα, Κατερίνα Ζαρούτη Σόνια Σαγκάρ και άλλοι.

Το ίδιο πρόγραμμα είχε δοθεί και το πρωί της ίδιας ημέρας στην αίθουσα τελετών της VIII Μεραρχίας Ίωαννίνων για την πνευματική καλλιέργεια και ψυχαγωγία των Στρατιωτών.

Παρουσία του κ. Μεράρχου, πολλών αξιωματικών και όπλιτων των εκεί μονάδων Στρατού, οι οποίοι ανταπέδωσαν τη φιλοφρόνηση των λογοτεχνών και καλλιτεχνών με τον ένθουσιασμό τους.

Ακολούθως το κλιμάκιο του Συλλόγου μετέβη στα ακριτικά φυλάκια της περιοχής και προσέφερε θιβιλία και δώρα στους άκριτες.

Αείξει να σημειωθεί η παρουσία του διαλεκτού Άγιαννώτη γλύπτη και ποιητή κ. Παύλου Βρέλλη στην εκδήλωση του «Σ.Ε.Λ.» του οποίου είναι τακτικό μέλος.

Στις φωτογραφίες εικονίζονται (άνω) ο κ. Κομίνης, όμιλών από το βήματος και (κάτω) μία άποψη της αίθουσας της Έταιρείας κατά την έορτη. Στην πρώτη σειρά διακρίνονται κρατικοί εκπρόσωποι των τοπικών αρχών, ο ποιητής κ. Κοκκороβίτης και στη διακριτική θέση ο κ. Γ. Κομίνης.

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ

ΣΕΒΙΛΛΙΑ

Η ανθοστόλιστη άρχοντισσα
της Ισπανίας και η επίδρασις του
Αραβικού πολιτισμού

ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ένα μήνυμα παίρνει καθένας ταξιδευτής, όταν καλοσύρισμα, πολλά χιλιόμετρα πριν φτάσει στη Σεβίλλια, από χιλιάδες λουλούδια, χίλιων τόπων ειδών και αποχρώσεων. Και όταν φεύγει πάλι, όταν ξεπροβάδισμα, άλλα τόσα χιλιόμετρα, ξαναπαίρνει τον τελευταίο λουλουδένιο χαιρετισμό.
Το μυρωμένο άνερί, το γαλά

ζιο ούρανο χρώμα, το φως, ή αποθέωση εκείνη των χρωμάτων, όλα μά δα σου δίνουν τὰ φτερά μιας πεταλούδας ή μιας μέλισσας για να ρουφήξεις το πλούσιο «νέκταρ» της χαράς, μιας πρόσκαιρης παραδεισένιας ζωής.
Εκεί στην γλυκειά Σεβίλλια. Στην πανέμορφη πολιτεία που είναι κτισμένη γύρω στις δ-

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

Μιά χώρα σαν την Ελλάδα δέν μπορεί νά στερείται από ένα διεθνή διαγωνισμό

Μας λέει ο διακεκριμένος μουσικοσυνθέτης και δάσκαλος του λαϊκού μας τραγουδιού κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ και συνεχίζει:
«Οι νεώτεροι συνθέτες μας, ψάχνουν να βρουν κάποια «διέξοδο σ' αυτό το λαβύρινθο που λέγεται τέχνη».

● Στην έρευνά μας αυτή, που άρχισε σέ προηγούμενα φύλλα μας, έχουν μέχρι τώρα εκφράσει τις γνώμες τους οι διακεκριμένοι καλλιτέχνες του ελληνικού τραγουδιού Μαρινέλλα, Βίκυ Μοσχολιού, Νάντια Κωνσταντοπούλου, Χριστίνα, Άντζελα Ζήλεια, Σώτος Παναγόπουλος, Σάκης Παπανικολάου, Γιάν. Καστρινός, Έλπίδα, Γ. Κουνούσης, Γ. Σπάρτακος και Μ. Αλεξπούλου.

● Στα επόμενα φύλλα μας θα παραθέσουμε τις απόψεις και

Μια έρευνα που πραγματοποιεί ο διευθυντής μας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΜΙΝΗΣ αποκλειστικά για την εφημερίδα μας

άλλων κορυφαίων εκπροσώπων του ελληνικού πενταγράμμου, ώστε το αναγνωστικό μας κοινό να πληροφορηθεί άμεσα για τις θέσεις και τα πιστεύω, τις γνώμες και τις αντιρρήσεις εκείνων που έχουν συμβάλει άμεσα κι' αποφασιστικά στη διαμόρφωση και εξέλιξη του σύγχρονου ελληνικού τραγουδιού.

● Ποιά πρέπει να είναι κατά την γνώμη σας ή σύγχρονη Έλληνική μουσική παράγωγη ώστε να εκφράζει πιο άμεσα και πιο πιστά την σημερινή καλλιτεχνική αντίληψη και αίσθηση του λαού μας;

—Η μουσική που δγαίνει μέσα από την ψυχή του λαού μας και που δέν παρσάυρεται από τὰ ρεύματα των ξένων τάσεων.

Μιά καθαρή και γνήσια έλλη νική μουσική είναι έπίμονο να ανταποκριθεί πιο πιστά και άμεσα στην αίσθηση και άναζητήση του κοινού μας, που πιστεύω ότι έχει πολύ προηγμένο καλλιτεχνικό αίσθητήριο και ξέρει να διακρίνει το ώραιο.

● Πού αποδίδετε τις διάφορες εκφραστικές τάσεις των τελευταίων ετών, που καλλιεργούνται από τους συνθέτες της ελαφράς μουσικής όπως π.χ. (το νέο, κύμα, το ελαφρολαϊκό τραγούδι, τη μουσική ποπ κλπ.;

—Ο κάθε συνθέτης και ιδιαίτερα οι νεώτεροι, ψάχνουν κι αυτοί με το δικό τους να βρουν κάποια διέξοδο σ' αυτό το λαβύρινθο που λέγεται τέχνη.

● Εισθε υπέρ των καλλιτεχνικών φεστιβάλ και γενικότερα των μουσικών διαγωνισμών μεταξύ των νέων καλλιτεχνών ή νομίζετε ότι με αυτόν τον τρόπο δέν εξυπηρετείται ουσιαστικά ή μουσική στον τόπο μας;

—Μου άρέσουν τὰ φεστιβάλ και πιστεύω ότι γίνονται χρήσιμα μόνο όταν υπάρχει ο εύγενής συναγωνισμός και επίθρα-δύονται οι αξίες.

● Ο θεσμός της Όλυμπιάδας τραγουδιού, που είχε θεσπισθεί

στον τόπο μας κατά την διάρκεια της Δικτατορίας, αλλά είχε διεθνή καλλιτεχνική άπήχηση έπρεπε κατά την γνώμη σας να καταργηθεί; Και γιατί;

—Η Όλυμπιάδα Τραγουδιού θά έπρεπε να υπάρχει και σήμερα, ασφαλώς προσαρμοσμένη στή σημερινά δεδομένα. Δέν ξέρω γιατί καταργήθηκε αυτός ο θεσμός αλλά μία χώρα σαν την Ελλάδα δέν μπορεί να στερείται από ένα διεθνή διαγωνισμό τραγουδιού τη στιγμή που άλλες λιγότερο φιλότεχνες χώρες έχουν τέτοιους θεσμούς.

● Ποιά είναι τα σχέδιά σας για το μέλλον;

—Σκοπεύω να εκδόσω δύο βιβλία με ποιήματά μου που βρίσκονται σκόρπια στή συρτάριά του γραφείου μου, ώστε να εκπληρώσω κι ένα παλιό όνειρό μου στήν ποίηση.

τόση όμορφιά, όση σ' ένα άλαθιο πίνακα, ενός άριστου έργου τέχνης. Μία ζωντανή πηγή όμορφιάς, που ξεχίλιες και πλημύριες την ψυχή μου και άνοιξε στή σκέψη μου ένα παλιό χρυσό τραγούδι.
'Αλήθεια... Πόσο όμορφη είναι ή Σεβίλλια...
Είναι ένα θαύμα, ένα μεγάλο, ένας έπίγειος παράδεισος. Έτσι που ένα ποιητικό Ισπανικό ρητό λέει για την Σεβίλλια:
«QUIEN NO HA VISTO SE VILLIA (Κιόν νο διό Σεβίλλια NO HA VISTO HARAVILLIA)».
«Όποιος δέν έχει δει την Σεβίλλια, δέν έχει δει το θαύμα».
Η Σεβίλλια είναι τόσο γνωστή από την άρχαιότητα με το όνομα «Ισπαλία». Ήταν,

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ

Τό νόημα της μοναξιάς

Του τακτικού συνεργάτου μας
κ. Κ. Ι. ΔΕΔΟΠΟΥΛΟΥ

Μπορούμε ακόμη και να περιπατήσουμε πάνω στή θάλασσα όπως ο Ίησους — λέει ή Σιμόνη Βέιλ — νάρθουμε όμως στή θέση του άλλου δέν θα μπορέσουμε ποτέ.

Οι σκέψεις που ακολουθούν δέν είναι, στήν ουσία τους, παρά ένα σχόλιο της φράσεως αυτής της Βέιλ. Ούτε ή κοινωνιολογική ούτε ή ανθρωπολογική άποψη έχουν καμιά σχέση με τις άναλύσεις που θα δώω δ' αναγνώστης. Θα προσπαθήσουν οι άναλύσεις αυτές να πλησιάσουν την οντολογική ρίζα της μοναξιάς και έλπίζω πως θα μπορούσαμε να δούμε, έστω και από μακριά, την υπέρβαση της μοναξιάς. Ούτε όμως με την γνώση ούτε με την έκταση είναι δυνατή ή υπέρβαση αυτή. Από το έστύλιγμα των σκέψεων που ακολουθούν θα δούμε το γιατί.

Λοιπόν άς άρχίσουμε μ' έναν κοινό τόπο: Είμαστε κυκλωμένοι από όντα και από πράγματα με τὰ όποια συντηρούμε σχέσεις. με την όραση, με την έμφη, με την συμπεριφορά, με την εργασία, είμαστε με άλλους. Όλες αυτές οι σχέσεις κλείνουν μέσα τους το νόημα της μεταφοράς, της μεταβίβασης. Άγίζω ένα πράγμα, βλέπω τον Άλλο. Άλλά δέν είμαι ο Άλ-

λος. Το «είμαι» αυτό, αυτό το υπάρχειν μου — τὰ EΤRE τὸ SEIN — αποτελεί τὸ στοιχείο τὸ απόλυτα άμεταβίβαστο. Το «υπάρχειν» μου άποκλείει τήν έννοια της μεταβίβασης. Όλα μπορούν άνάμεσα στά όντα — τὰ EΤΑΝΤS, τὰ SEIENDE — ν' ανταλλάγουν έκτός από τὸ υπάρχειν, τὸ EΤRE, τὸ SEIN. Είμαι μονάδα ως υπάρχειν χωρίς παράθυρα και χωρίς πόρτες. Όποιοδήποτε άπλωμα των γνώσεών μου, οποιαδήποτε τελειοποίηση των εκφραστικών μου μέσων, δέν έχουν καμιά άπολύτως έπιρροή στή σχέση μου με τὸ υπάρχειν. Το υπάρχειν αποδιώχνει κάθε σχέση, κάθε πολλαπλότητα. Δέν βλέπει παρά τήν ύπαρξη, δηλαδή τὸν έαυτόν του. Έτσι ή μοναξιά δέν παρουσιάζεται ως άπομόνωση τύπου Ροδινώνα, αλλά ως μία έννοτητα άνάμεσα στήν ύπαρξη και τὸ έργο της, τὸ υπάρχειν. Με τὸ γεγονός και μὲν ότι υπάρχουν όντα τίθεται ή μοναξιά.

Άλλά γιατί χρησιμοποιούμε αυτό τὸ ρήμα, τὸ υπάρχειν και όχι τὸ ούσιαστικό ύπάρχει; Γιατί άφήνουμε νά ύποννηθῇ πως μπορεί νά σταθῇ τὸ ύπάρχειν και ύπάρχων, EΤRE και E-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή 2η σελ.)

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΚΥΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΟΜΙΝΗΝ
ΠΡΟΕΔΡΟΝ «ΣΕΛ»
ΑΘΗΝΑΣ

Γιάννινα 18-4-78

Άγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Χαρήκαμε τή σύντομη παραμονή σας, στα Γιάννινα και είχαμε τήν τυχή και τήν τιμή νά σας άκούσουμε από τὸ βήμα της Έταιρείας Ήπειρωτικών Μελετών και συνάμα τήν ευτυχία και χαρά νά θαυμάσουμε τή μικρή Πάολα με τὸ μεγάλο ταλέντο στή πιάνο και τὸ τραγούδι. Είναι καλλιτέχνης που τιμὰ τὸ πανελλήνιο και οι προεκτάσεις της άναγνώρισης της φθάσαν και στήν παγκόσμια καλλιτεχνική στίβα. Πρόκειται για ένα άστέρι της Μουσικής.

Έρχομαι πάλι σήμερα νά σας ευχαριστήσω θερμά και νά σας συγχαρώ από καρδιάς για τήν έδω παρουσία τὸν Συλλόγου Έλλήνων Λογοτεχνών. Πρωτοβουλία αισθητικής άπό λαισης και θάβειας συγκίνησης τιμούν και σας και τούς έκλεκτους συνεργάτες σας.

Σήμερα πήγα με τὸ αυτοκίνητό μου στή γάνι Δελφινάκιου όπου και οι ήρωικοί άκρίτες μας και έδωσα τὰ 82 θιβιλία, ταίγαρα και σοκολάτες, παρουσία τὸν λοχαγό, λέγοντας μεταξύ των άλλων πως είναι μία εύγενική και ήθνηκή χειρονομία από τούς ανθρώπους των Γραμμάτων και της Τέχνης τὸν Συλλόγου Έλλήνων Λογοτεχνών πρὸς τούς φρουρούς της Πατρίδας. Ευχαρίστησαν συγκινημένοι για τήν προσφορά και τὰ πατριωτικά αισθήματά σας.

Σας χαιρετῶ και σας σφίγγω τὸ χέρι, τὸ δικό σας και των συνεργατών. Σας μεταφέρω τὸν ήπειρωτικό χαιρετισμό και τή διαβεβαίωση πως έδω στα θρωικά Γιάννινα έχετε ένα νέο φίλο που σκάει με τ' άδέρφια του τήν άνοιξη και τραχιά κι άνδρ γαλήνη της ήπειρου τή γεμάτη θύλους, δόξες, θυσίες για μία προκοπή τὸν τόπο μας.

Τὰ σέση μου στή μητέρα σας που σας μετέδωσε τήν άρχοντιά και τήν εύγενεία της γενιάς μαζί με τήν άνιδιότητά, έφθασε για τήν κατάρκτηση πλατιάς όρίζοντα. Δείγμα της διαπαιδαγώγησης ή πνευματική καλλιτεχνική εκήλωση.

Η τέτοια δράση κοινωνική και ήθνηκή άφέλιμη σας καταξιώνει.

Χαίρετισμούς στους άξιους συνεργάτες σας.

Καλό Πάσχα

Με έκτίμηση και φιλικά αισθήματα
ΠΑΥΛΟΣ ΒΡΕΛΛΗΣ
Καθηγητής Ζωσιμάδας Σχολής

Τότε, στα χρόνια των Ρωμαίων ή έδρα της Βακτικής. Και σάν τόσο όμορφη άρχοντοπούλα κα τακτήθηκε από τὸν Ίούλιο Καισάρ τὸ 45 π.Χ. Στις άρχές τὸ 5ου αιώνα, ή πολιτεία κατάληφθηκε από τούς Βανδαλούς, που τήν έκαναν έδρα τὸν βασιλείου τους. Έπειτα περιήλθε εις τούς Βησιγόθους και τὸ 712 μ.Χ. στής Άράβες. Τὸ 1028 μ.Χ. έγινε ή πρωτεύουσα άνεξάρτητου αραβικοῦ κράτους, που ιδρύθηκε από τὸν Άμπουλ Κασιμ Μωχάμεντ, τὸν λεγόμενον Καδὴ της Σεβίλλιας, όταν έπια ναστάτπσε κατά των Βερβέρων. Αυτό τὸ κράτος διατηρήθηκε μέχρι τὸ 1091 μ.Χ. όπότε καταλήφθηκε από τούς Άλμοραβίδες. Λίγο άργότερα τὸ 1147 μ.Χ. από τούς Άλμοαδες, που ήταν και πάλι ή πρωτεύουσα τὸν κράτους.
Τὸ 1248 μ.Χ. ο Βασιλιάς Φερ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Πασχαλιάντικα καί άλλα

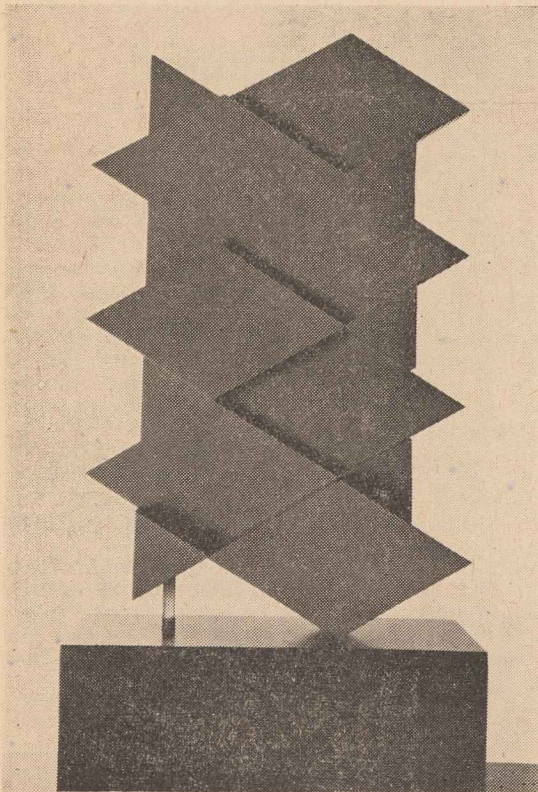
Η ιστορία επαναλαμβάνεται. Και μαζί της και η Σταύρωση του Χριστού. Δηλαδή, «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται» όπως τὸ ἐμπνεύσθηκε ὁ γίγας ἐκείνος τεχνίτης τοῦ γραπτοῦ λόγου Νίκος Καζαντζάκης. Τὴ νὰ εἰπωθεῖ καὶ γιὰ τὸ φετεινὸ Πάσχα; Τὰ στερεότυπα καὶ χιλιοειπωμένα; Πῶς προσηγορεύαμε τὴν γαστριμαστορική πλευρὰ τοῦ Πάσχα, μὲ κόκκινα αὐγά, τσουρέκια, λαμπρόζημα, σουβλὲς κοκορέτσια καὶ ἄμνοερήφια; Σὲ ποιὸν Ἐπιτάφιο πήγαμε καὶ οὐ ποῖαν ἐκκλησίαν ἀκούσαμε τὰ μεσὰ νύχτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου τὸ «δεῦτε λάβετε φῶς»;

Ἡ ν' ἀρκεσθοῦμε στὴν περιγραφή τοῦ ἐξωτερικοῦ διακόσμου ποὺ φροντίζει καὶ πραγματοποιεῖ ἡ ἴδια ἡ πάνσοφη Φύση, μὲ τὰ θεῖα χαμομήλια καὶ τίς παπαρουνές, μὲ τὴν ἀπίθανη ποικιλία τῆς χλόης καὶ τῆς θλάστησης, μὴ καὶ ἡ Μεγαλοδομάδα καὶ τὸ Πάσχα Κυρίου, πάντοτε συμπνίπτον μ' ἓνα θεσπέσιο κομμάτι ἀπὸ τὴν περίοδο τῶν ὀνειρευτῶν τοῦ ἔαρος;

Τάχα αὐτὰ νάναι μόνον τὸ Πάσχα; Τί ἀξίαν, ὁ μῦθος, ἔχουν καὶ τὴ μετράνε ὅλα τὰ αὐτὰ τὰ ὠραία καὶ θαυμάσια, ὅταν τὸ μέγα δίδαγμα τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ γλυκύτατου Ναζωραίου, πέφτουν στὸ κενό, ὅταν ἐμεῖς, οἱ λεγόμενοι καὶ μὴ ὄντες, ἐν πολλοῖς, ἄνθρωποι, κατὰ τὰ ἔργα, τίς πράξεις καὶ τὰ καμώματά μας, ἑκατομμύρια καὶ τρισκατομμύρια φορὲς καὶ τὴν κάθε ὑποδιαίρεση καὶ τοῦ δευτερολέπτου, ξανασταυρώνουμε τὸν Δημιουργὸ τῆς πανανθρώπινης θρησκείας τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Ἀγάπης, ἵνα πληρωθῇ τὸ... γραφὲν ἀπὸ τὸν μέγα Ἰσραὴλ συγγραφέα «Ο Χριστὸς ξανασταυρώνεται» καὶ νὰ βρίσκουμε, σὰν τραγικὴ ἐπαλήθευση τοῦ λόγου καὶ τοῦ ἀφορισμοῦ τῶσαν ἄλλων εἰρηγιστῶν, ὁραματιστῶν καὶ διαπρύσιων κηρύκων τῆς Παγκόσμιας Ἀγάπης;

Νὰ εὐχρισθῶμε, τοῦ χρόνου νὰ μᾶς ἐπιφυλαχθῇ ἓνα καλλίτερο Πάσχα, μὴ ἀληθινὴ λαμπρή; Μὰ καὶ τί ἄλλο κάνουμε, οἱ γενεές ποὺ διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλη, ἐπὶ 1978, τώρα χρόνια, ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκε ὁ ἀνεπανόλητος Ἰησοῦς, παρὰ νὰ εὐχόμεστε νὰ προσδοκοῦμε καὶ νὰ ἐλπίζουμε, σὲ μιὰν ἀλλοιωτική ἀπὸ τίς ἄλλες Ἀνάσταση, ὥστε νὰ λέμε καὶ νὰ μᾶς λένε, ὅχι συμβατικά καὶ ἀπὸ συνήθεια: Χριστὸς Ἀνέστη! — Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

ΝΙΤΣΑΣ ΑΛΕΞΙΑΔΟΥ

«Γλυπτό» (κατασκευή) Νο 1

Ζ ΧΑΔΟΥΛΙΑ — ΜΑΥΡΙΔΗ

«Υδρα»

Νεοελληνική Ποίηση

ΑΠΟΣΤΟΛΗ...

Ζαναντρίς

—Μοῦπαν, στὴ Γέννησή μου πῶς ἦρθα μὲ τὸ κλάμμα, ἐνῶ τριγύρω μου, περιχάρα χαμογελοῦσαν ὄλοι... Εἴμουν αὖθις λιθάρη ποῦ ἐξεκόλλησε ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ συμπαντος... καὶ πὼς—σὰ... —Ἐνα λιθάρη ποῦ ἐκρύβε μέσα του μιὰ «πεταλούδα»... Μιὰ «τόση δά» μικρὴ πεταλούδιτσα, ποῦ ἐπρεπε νὰ ροκανίσει «μονάχη της» τὸ λιθάρη ὥσπου νὰ τὸ σπάσει ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς γιὰ νὰ μπορέσει ν' ἀποδεσμευτεῖ καὶ νὰ ὄγει στὸ φῶς... —Κι ἡ πεταλούδα, ἔγινε ψυχὴ... Κι ἡ ψυχὴ Ἀνθρώπου. Κι ὁ ἄνθρωπος τέντωσε τὰ μᾶτια του διὰ πλάτα, ἐκπληκτικῶς, μπροστὰ στὸ ἀπέραντο χάος... Κι ἔτσι, ἔθηκε τὴν πορεία τῶν σκληρῶν πεπρωμένων του... —Γραχὺς ὁ ὁρμός, ἀνάμεσα ἀπὸ παγίδες καὶ τριβόλους, ἀπὸ τρικυμίες ὀνείρων καὶ ἀνεμοθύελλες ἐπιθυμιῶν... Σὲ κάθε θῆμα φιλοδόχη ἔσπευξε ὁ ἰδρώτας... Ἰδρώτας κι αἷμα, σὲ κάθε σκαλοπατί... —Ὅμως ὁ κάθε κόπος, εἶχε καὶ μιὰ δική του, ἀνείπωτη, ἀνιστόρητη ἡδονή! —Ὅσο σκληρότερος ὁ κόπος, τόσο καὶ μεγαλύτερη ἱκανοποίηση. —Ὡ... Κύριε... Ἄν ἤξεραν οἱ ἄνθρωποι Σου, τὴν ἀξία τοῦ μόθου, πόσο θὰ εἴτανε εὐτυχισμένοι... Γιὰτὶ ὁ μόθος κάθε ἀγῶνα, εἶναι τὸ μόνον μέσο ποῦ μπορούμε, νὰ ἐπικοινωνήσουμε μαζί Σου... —Δὲν ξέρω, ἂν «ἀντάξια» Σοῦ ἀπέδωσα Κύριε... ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς ψυχῆς ποῦ μοῦ χάρισες... Δὲν κράτησα τίποτε γιὰ μένα!... τίποτε... Μ' ἔφθανε ὅμως, Κύριε ὅτι Σ' ἐνοιώθα κοντὰ μου, νὰ μὲ παρακολουθῆς σάν... Σκιά... —Εἴμουν τὸ λιθάρη τὸ ἀκατέργαστο κι ἔμελλε νὰ γίνω ὁ λιθόξοος τοῦ ἑαυτοῦ μου. Κι ἐσφυροκόπησα τὸ λιθὸ μὲ μανία... Παράδειρα μέσα στὸ χάος, ἀκοίμητος φρουρός, ταξινομώντας τὸ «σήμερα» καὶ τὸ αὔριο πᾶν στὴν ἴδια γραμμὴ τῆς «περιουλλογῆς»... Καὶ μέρα μὲ τὴ μέρα πέρασαν οἱ χρόνοι... Κι ἴσως τὸ τέρμα τῆς ἀποστολῆς μου νὰ σιμῶνει ὁμως... δὲν γνωρίζω Κύριε, ἂν Σοῦ ἀρέσει ὁ ἑαυτός μου. —Μὰ ἐγὼ, νοιώθω εὐχριστιμένη, γιὰτὶ... δὲν ξέρω, ἂν ὑπάρχει κι' ἄλλη ἀνώτερη ἀνταμοιβή ἀπὸ τὴν ψυχικὴ γαλήνη ποῦ μᾶς χαρίζει ἡ ἐκπλήρωση τοῦ Ἀνθρώπινου χρέους... Τάχα αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μιὰ νίκη; —Ὅμως, ὅπως καὶ νῶται παρακαλῶ Σε Κύριε, εὐδόκησε... σάν φθάσω στὸ τέρμα τῆς Ἀποστολῆς μου, σάν κάθε Νικητὴς — ν' ἀξιώθω ν' ἀποχαιρετισῶ τὴ ζωὴ μ' ἓνα περιχάρο χαμόγελο, ἐνῶ οἱ ἄλλοι τριγύρω μου, θὰ κλαῖν γιὰ τὴ θανάτου μου...

ΤΕΧΝΗΤΑ

ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΕΛΙΣΣΙΝΟΥ

Νάρκησαι ἀληθινοί, μὰ κι οὔτε κρίνει
μ' ἀρέσουν, μήτε ροδὰ ἀληθινά.
Κοσμοῦν τοὺς κήπους τοὺς κοινούς ἐκεῖνοι.

Ἡ σάρκα τους πικρία πολλὴ μοῦ δίνει,
σέρνουν μαζί τους κούραση κι ὀδύνη
τὰ κάλλη τους θαρρεύμα τὰ φθαρτά.

Ἡ δόξα τοῦ ταινιοῦ, μὲ θέλγει, μόνη
τοῦ μεταλλοῦ φέρτε ἀνθη τεχνιτὰ
ποῦ δὲν σπάζουν. Δὲν μαραῖνουν χρόνοι.

Ἀνθὴ ἐξείσια αὐτὰ ἀπὸ τόπους ἄλλους
κῆπων: Θεωρίας, Ρυθμοῦ, Γνώσης καὶ Κάλους
Μορφῆς ἰδέας, καμμιὰ ποῦ δὲν γεννά.

Ἀπὸ γυαλὶ ἢ ἀπὸ χρυσὸ πλάσμενα,
τῆς Τέχνης τῆς πιστῆς δῶρα πιστά,
πὶ ὠραία, ἀπὸ τὰ φυσικά, θαμμένα.

Μὲ σμάλτο καὶ σεντέφι δουλεμένα,
μὲ φύλλα καὶ κλωνάρια ἰδανικά,
ἔχω, μὲς στὰ πλήθη τους, καθένα.

Δὲν φύτρωσαν στὸν κῆπο καὶ στὸ χῶμα,
Ἄν' τὴν ἀγνή, σοφὴ Καλοισθησία,
παίρνουν τὴ χάρη, παίρνουνε τὸ χῶμα.

Κι ἂν μοιάζουν δίκως ἄρωμα καὶ στέira,
ἐμπρός τους: θὰ σκορπίσουμε εὐωδία
θὰ κάψουμε, τὰ Αἰσθηματά μας, μὲ ὅρα.

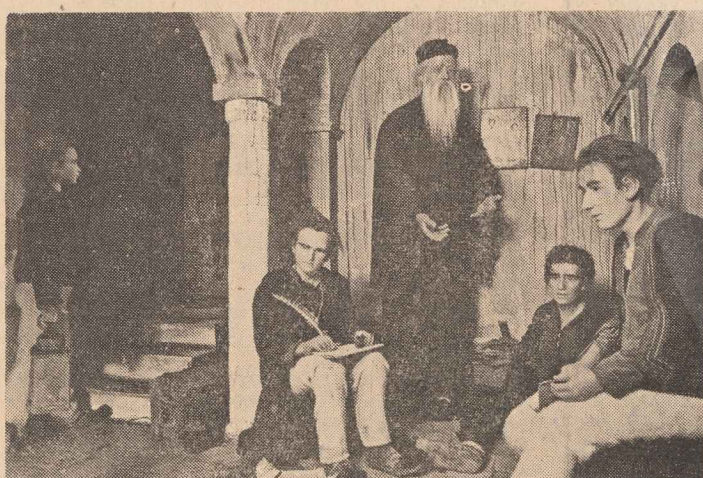
(Ἀπὸ τὰ «Καθαφικά»)
(Ἀνέκδοτο)

ΜΑΡΙΑ

Διον. Κουλεντιανοῦ

Στὸ μῦθ «Τοῖν - Τοῖν» τῆς Νάπολης, Μαρία σὲ θυμᾶμαι
τοὺς ἄντρες νὰ κερνᾶ οὐίσκου καὶ χαμόγελα...
Γιὰτὶ τὰ μᾶτια σου, Μαρία, ν' ἀναζητοῦν τὰ πέλαγα;
Γιὰτὶ τὰ πέλαγα, Μαρία, ν' ἀφροκοποῦν στὰ μᾶτια σου;
Τώρα ποῦ φεύγουμε παρὰ μὲ τὸ σούρουπο,
ἡ καληνύχτα μας πῶς μοιάζει τοῦ θανάτου!

Ἄλλο πρωὶ δὲν θα χαρῶ τὰ μᾶτια σου...
Ἐνας ζηλιάρης ἐραστής τὰ χόρισε γ' ἀρχάγγελου
γιὰ νὰ τὰ σεργιανίσῃ στὸν Παράδεισο...
Μισὸ τὸ οὐίσκο στὰ ποτήρια ἄφροσι τριγύρω
οἱ ἄντρες. Δίχως πιά τὰ μᾶτια σου,
ὀρφανεμένα καὶ βουβὰ τὰ πέλαγα...

“ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΙΟ,, ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΒΡΕΛΛΗ

ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

Στὴ θαυμασία Ζιζέλ

Γ. Ν. Κομίνης

Στὰ μπλέ σου μᾶτια ἡ παγωνιά
τὴν ἄρνηση ἔχει ζωγραφίσει,
μὰ στὴν καρδιά σου ἡ θυμανιά
ἔχει τὴν ἀνοιξὴ ἀνθίσει.

ΜΑΓΙΣΣΑ

ΜΕ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Τερέζας Ρούβαλη

Χαρισμένο στὴ διαλεκτὴ ζωγράφω
κ. Αἰκ. Χρονάκη, μικρὸ δέικμα
θαυμασμοῦ στὴν ὑπέροχη τέχνη της

Μὲ τὸ πινέλο σου ψυχὴ
καὶ τὴν καρδιά παλλέτα,
γυναῖκα σὺ ζωγράφισα
στολίζεις τὴ ζωὴ.
Στὰ χρώματά σου εὐωδίες
καὶ στίς γραμμές σου σόνετα,
κελάρια δροσισμένης
κι' ἀνοιξὴς χαρᾶς.
Τὴ νὰ σοῦ πῶ, πῶς νὰ στὸ πῶ,
πῶς νὰ στὸ τραγουδήσω,
γυναῖκα σὺ ζωγράφισα
ὅ,τι ἔχω στὴν ψυχὴ.
Ἐοῦ μᾶς φέρνεις τὸν καῖμό
κι' ἐοῦ τὸν παίρνεις πίσω,
στοὺς κλώνους ἀπ' τὰ δέντρα
(σου)

ποῦ ὑψώνουν προσευχή.
Ἡ τρυφερόδα ἡ μητρικὴ
ἐμπνευση καὶ τραγούδι
μὲ τὰ ταμπλὰ σου ξεπηδᾷ
σὰ δῶρο θεϊκό.
Μαζὶ ἡ θλίψη κι ἡ χαρά,
τὸ δῆχρωμα λουλουδι,
ποῦ τόχως μὲς τὴ σέρρα σου
κρυμμένο μυστικό.
Μαγίσσα μὲ τὰ χρώματα
καὶ μὲ τ' ἀχνοφεγγάρια,
μὴ σταματήσεις νὰ σκορπᾷς
τὴ γύρω σου ὁμορφιά.
Μὲ δάχτυλα ἀτίμητα
καὶ ὅρπα μαργαριτάρια
ὅλο τὸν κόσμο κάνε τὸν
ἀνάνια ζωγραφία.

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος
ΤΑΝΤ, SEIN ζυμαρισμοῦ χω-
ρὶς αὐτὸ ποῦ ἐκ παροδόσεως
θεωρήθηκε τὸ ὑπόβαθρό της, τὸ
οὐσιαστικὸ ὑπαρξή: Εἶναι ἡ γνω-
σὴ ἡ ἐπανάσταση ποῦ ἔκανε ἡ
σύγχρονη σκέψη μὲ τὸ μᾶσι-
μο στὴ μεταφυσικὴ τῆς διακρί-
σεως: Εἶναι καὶ ὡν, ὑπάρχειν
καὶ EIRE καὶ ETANT, SEIN
καὶ SEIENDES, EXISTER καὶ
EXISFANT. Καὶ γνωστὸς ὁ ἐπα-
ναστάτης, ὁ Μάρτιν Χάιντεγγερ
Καὶ ἡ διακρίση αὐτὴ νομίζω εἶναι
ὅ,τι βαθύτερο ὑπάρχει στὸ ἔρ-
γο τοῦ Γερμανοῦ διανοητοῦ «Εἶ-
ναι καὶ Χρόνος». Ἀλλὰ στὸ Χά-
ιντεγγερ ὑπάρχει διακρίση, ὅχι
χωρισμός. Τὸ ρῆμα, τὸ ὑπάρ-
χειν, συλλαμβάνεται μὲ κάποιον
τρόπο μὲς στὸ οὐσιαστικό, τὴν
ὑπαρξή. Καὶ εἰδικότερα στὸν
ἄνθρωπο ἡ ὑπαρξὴ διακατέχει
τὸ ὑπάρχειν. Καὶ ὅμως ἔχουμε
ἓνα καινούργιο νόημα στὴ σύγ-
χρονη σκέψη. ἔχουμε τὸ νόημα
τῆς τυχαιότητος, ἐνὸς κάποιου
Χάιντεγγερ ἀφημένου στὴν ἀ-
πομόνωση, ριγμένου μὲς στὴν
ἐρημίαν. Ριγμένου στὸ τυχαίον τῆς
ὑπαρξέως. Σὰν γὰρ ἡ ὑπαρ-
ξὴ καὶ προγενέστερο ἀπὸ τὸν
ὑπάρχοντα, τὸν ἄνθρωπο, καὶ
ἀνεξάρτητο ἀπ' αὐτὸν καὶ σὰν
τὸν ἄνθρωπο νὰ μὴ μποροῦσε
αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος νὰ γίνῃ κύ-
ριος τῆς ὑπαρξέως. Καὶ νὰ γιν-
εῖται ἡ ἀπομόνωση, ἡ ἐν-
κατάλειψη, ἡ GEWORFENHEIT.
Ἐτοί φημιτὴτα μὲς στὴν
μεταφυσικὴ σκέψη τῶν καιρῶν
μας ἡ ἰδέα ἐνός ὑπαρχειν ποῦ
γίνεται χωρὶς ἐμᾶς. Ἐνός ὅ-
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 3η σελ.)

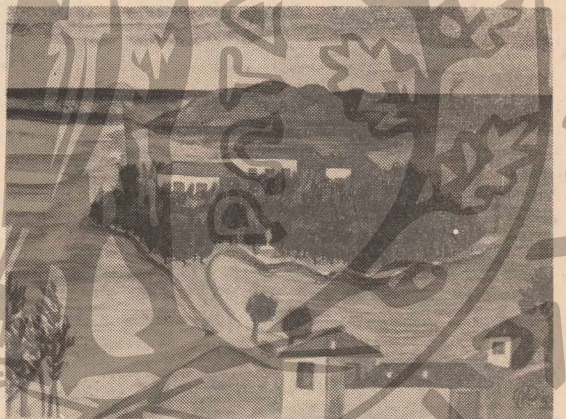
Τὸ ἅγιο μήνυμα τῆς μαρτυρικῆς ζωῆς τοῦ
Θεοανθρώπου γιὰ τὴν αἰώνια λύτρωση καὶ ἐξαν-
θρώπιση τοῦ γένους μας, μεταφέρει συμβολικῶς
μὲ τὴν τέχνη τοῦ στίς ψυχές μας ὁ διακεκριμέ-
νος ζωγράφος Γιώργος Μούγιος γιὰ νὰ ζυτνή-
σει μέσα μας τὸ δίδαγμα καὶ τὴν εὐχή, ἐνός ὑ-
πέρτατου θεικοῦ Ἀγῶνα στὸ δυσέατο μονοπάτι
τῆς ἀνθρώπινης αἰρέσεως.
Γ. Ν. ΚΟΜΙΝΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΓΕΛΙΑ

Καὶ μιὰ χαρούμενη συντροφιά ποζάρει στὸ φο-
τὸ γιὰ μιὰ ἀναμνηστικὴ φωτογραφία, ἀμέσως
μετὰ τὴν χαρμόσυνη ἐξαγγελία τοῦ κ. Γ. Κομ-
νὴ γιὰ τὴν ἰδρυσὴ τῆς «Πανελληνίου Ἑταιρείας
Πολιτισμοῦ Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν», ποῦ θὰ
ἀγκαλιάσει ὅ,τι ἐν ἑνὶ πλάτῳ ὅλας τῆς ἐπαι-
ρίας καὶ συναδελφώσεως ὅλες τὶς δημιουργικὲς
τάξεις τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Τέχνης στὴ χώρα
μας. Ἡ ἐξαγγελία τῆς ἐνοποίησης τῶν δημι-
ουργικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου μας σὲ μιὰ ἐν-
αία προσπάθεια κατακτιήσεως τοῦ μέλλοντος σὲ
χώρους πολιτισμοῦ καὶ προόδου ποῦ συνέπεσε
μὲ πολυκόσμη καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωση τοῦ «Συλ-
λόγου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν» στὸ Χίλτον, προ-
κάλεσε μεγάλο ἐνθουσιασμό καὶ ἀναπτέρωσε
πολλὲς κούρασμένες ἐλπίδες.
Στὴ φωτογραφία ὁ Πρόεδρος τοῦ «ΣΕΛ» κ. Γ.
Κομίνης, ἡ Πρόεδρος τῆς «ΙΑΣ» κ. Λάντα Κα-
ταρά, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Συγγρα-
φῶν καὶ Δημοσιολόγων κ. Ἀλ. Λακερδάς καὶ ὁ
φιλότεχνος κ. Σακελλάρι, πρωτεργάτες μεταξὺ
πολλῶν ἄλλων, στὴν ὑπηρεσία τοῦ νέου αὐτοῦ
πνευματικοῦ ἀγῶνος.
Η. ΤΣΑΚ.

ΑΠ' ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΜΑΣ

«ΣΚΙΑΘΟΣ»
ΜΑΡΙΑΣ ΤΣΙΟΠΕΛΑ

ΣΤΟ Π...! ΕΔΩ ΝΕΙΑΤΑ!!!

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΟΝΕΙΡΟ

Γιώργου Ι. Σκιαδά

Κάτω απ' το θολό φως της άλλης μέρας,
σαν δε σου χρειάζονται πιά οι σκέψεις,
νομίζεις τ' όνειρο, αλήθεια.
Κι η αλήθεια, ή αλήθεια ενός μικρού χορταριού
ριζωμένου
ανάμεσα στις ραγιές μιας πέτρας,
είναι ή δικιά σου αλήθεια,
ό δικός σου κόσμος, της μοίρας
των λουλουδιών.
'Η αγάπη ξύπνησε και φτερουγίζει
και σήμερα για πρώτη φορά
όλα είν' όμορφα.
Κάθε σήμερα ένα ατέλειωτο φύλλο
πλαγιασμένο στα ρηχά κάποιας λεύκας.
Όταν, καθαλώντας την εγρήγορση
αλλάζουμε τα νοήματα
οι καταστάσεις πάντα ακολουθάνε.
Κι όσ τόσο μπλέκονται...
Μά το δίλημμα δε σου κρατάει κακία.
"Αν μετανοιώσεις σίγουρα σε περιμένει...
"Ενα δίλημμα πνιγμένο σε ίσκιους,
σε ίσκιους,
που πάντα αναγνωρίζουνε
τον άσημαντο ρόλο τους,
που πάντα ντρέπονται μπροστά μας.
"Ετσι,
αν άγαπας κι είσαι ίσκιος
να λυπάσαι
κι αν μισείς και δεν είσ' ίσκιός
να λυπάσαι.
Σε τουτό τ' όνειρο,
ή αγάπη δε χρειάζεται περιστέρια,
τα περιστέρια δε χρειάζονται παραμύθια
Το μίσος σάπισε κι άρχισε να πέφτει.
Και σήμερα, για πρώτη φορά,
όλα είν' όμορφα.
Κάθε σήμερα κι ένα ατέλειωτο φύλλο
πλαγιασμένο στα ρηχά κάποιας λεύκας.
Κάτω απ' το θολό φως της άλλης μέρας.
Σαν δε σου χρειάζονται πιά οι σκέψεις,
νομίζεις τ' όνειρο, αλήθεια...

ΗΧΟΣ ΚΑΙ ΦΩΣ ΓΙΑ ΤΟ 1978

Ανακοινώθηκαν από τον Ε.Ο.Τ. τα προγράμματα παραστάσεων του θεάματος «ΗΧΟΣ ΚΑΙ ΦΩΣ» στην Αθήνα, την Ρόδο και την Κέρκυρα για το 1978. Οι παραστάσεις θα δίδονται καθημερινώς στην Αθήνα και την Ρόδο από την 1η Απριλίου ως και την 31η Οκτωβρίου και στην Κέρκυρα από την 15η Μαΐου ως και την 30η Σεπτεμβρίου.

Αναλυτικά, τα προγράμματα παραστάσεων του θεάματος ΗΧΟΣ ΚΑΙ ΦΩΣ είναι τα ακόλουθα:

1) ΑΘΗΝΑ (Ακρόπολη - Πνύκα)

Παράσταση στην αγγλική γλώσσα, κάθε μέρα, στις 21.00' - 21.45' στην γαλλική γλώσσα κάθε Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη, Σάββατο και Κυριακή, ώρες 22.00' - 22.45', και στην γερμανική γλώσσα κάθε Τρίτη και Παρασκευή, ώρες 22.00' - 22.45'.

Η γενική είσοδος είναι 80 δραχ., ενώ τα φοιτητικά και μαθητικά εισιτήρια θα κοστίζουν 30 δραχ. Στα τουριστικά γραφεία που προ αγοράζουν εισιτήρια για ομάδες θεατών, θα παρέχεται έκπτωση 20% ο επί της τιμής τους. Τα εισιτήρια θα πωλούνται στα ταμεία του Φεστιβάλ Αθηνών (όδος Σταδίου 4, τηλ. 3221.459 και 3223.111 έως 240) και στα ταμεία της εισόδου του θεάματος, κοντά στον Άγιο Δημήτριο Λουμπαρδιάρη στην Πνύκα, πριν από την έναρξη κάθε παραστάσεως.

2) ΡΟΔΟΣ (Μέγαρο Ήποτων)

Κάθε Δευτέρα, παράσταση στην αγγλική και σουηδική γλώσσα, κάθε Τρίτη στην αγγλική, γερμανική και σουηδική γλώσσα, κάθε Τετάρτη στην γαλλική, αγγλική και γερμανική γλώσσα, κάθε Πέμπτη στην σουηδική, γερμανική και αγγλική γλώσσα, κάθε Παρασκευή στην γερμανική και αγγλική γλώσσα, κάθε Σάββατο στη γερμανική, αγγλική και σουηδική γλώσσα, και κάθε Κυριακή στην γαλλική, αγγλική και ελληνική γλώσσα.

Η γενική είσοδος είναι 60 δραχ., τα φοιτητικά και μαθητικά 30 δραχ. και τα παιδιά κάτω των 12 ετών 15 δραχ. για την ελληνική μόνο παράσταση.

3) ΚΕΡΚΥΡΑ (Παλαιά φρούριο)

Παράσταση στην αγγλική γλώσσα, κάθε Τρίτη, Τετάρτη, Παρασκευή και Σάββατο, στην ιταλική γλώσσα κάθε Δευτέρα και στην ελληνική γλώσσα κάθε Κυριακή.

Ώρες των παραστάσεων 21.00' - 21.45'.

Η γενική είσοδος είναι 60 δραχ. και για την παράσταση στην ελληνική γλώσσα 40 δραχ. Τα φοιτητικά και μαθητικά κοστίζουν 30 δραχ. και για την παράσταση στην ελληνική 15 δραχ.

«ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ — ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ

Ίδιοιτῆς — Ἐκδότης — Διευθυντής

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΟΜΙΝΗΣ

Ὁδὸς Ἱπποκράτους 63 — Τ.Τ. 144 — Τηλ. 3630.308

Ἐπὶ τῆς ὕλης

Δ. ΛΕΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ — Κ. ΚΟΚΟΡΟΒΙΤΣ
Γ. ΚΡΙΕΛΑΣ — ΕΛ - ΒΑ — Γ. ΚΑΡΑΚΑΝΤΑΣ

ΑΔ. ΚΟΜΙΝΗ — ΑΔ. ΛΑΚΕΡΔΑΣ —

Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθύνσεις Τυπογραφείου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΥΡΑΚΗΣ

Γερανίου 14 — Τηλ. 5247.528 — ΑΘΗΝΑΙ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΤΑΦΙΑΣ

Τεχνικός Ἐπιμελητής

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ

Τῇ γραμμῇ τῆς εφημερίδος ἐκφράζει τὸ κύριο ἄρθρο καὶ τὰ σημειώματα. Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἀπηχοῦν τὴν προσωπικὴν γνώμην τῶν συγγραφέων.

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἀπαγορεύονται πάσης φύσεως ἀναδημοσιεύσεις χωρὶς τὴν ἔγγραφη ἄδεια τῆς Διευθύνσεως.

Τιμὴ φύλλου δραχμὲς 25.

Ὁ νόμος

γιά τὴν ἀσφάλιση τῶν ξεναγῶν

Δημοσιεύθηκε στὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Α 27.9.77) ὁ νόμος 710/1977 «περὶ Ξεναγῶν», μὲ τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ ξεναγοὶ ἀσφαλίζονται ἐφεξῆς στὸ ΙΚΑ. Τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου ποὺ ἀναφέρονται στὴν κοινωνικὴ ἀσφάλιση εἶναι τὰ 6 καὶ 8.

Οἱ ἀσφαλιστικὲς εἰσφορὲς ἀνέρχονται σὲ 18,5% γιὰ τὸν ἐργοδότη καὶ 10% γιὰ τὸν ξεναγό. Ἡ εἰσφορά τοῦ 10% παρακρατεῖται ἀπὸ τὸν ἐργοδότη τοῦ ξεναγοῦ (τουριστικὸ γραφεῖο ΝΠΔΔ, Δημόσιο κλπ.) καὶ ἀποδίδεται μαζί μὲ τὸ 18,5% στὸν Ε.Ο.Τ. Ἄν ὁ ἐργοδότης εἶναι μεμονωμένο άτομο ἢ γενικὰ φυσικὸ ἢ νομικὸ πρόσωπο, τότε ὁ ἴδιος ὁ ξεναγὸς θὰ πρέπει νὰ εἰσπράξει τὴν εἰσφορά τοῦ ἐργοδότη (18,5%) καὶ μαζί μὲ τὴν δική του εἰσφορά (10%) νὰ τὶς ἀποδοῖε στὸν Ε.Ο.Τ.

Μὲ τὸν ἴδιο νόμο καθορίζονται καὶ τὰ χρονικὰ ὅρια ἀποδόσεως τῶν εἰσφορῶν στὸν Ε.Ο.Τ. καὶ στὴν συνέχεια ἀπὸ τὸν Ε.Ο.Τ. στὸ ΙΚΑ, ἡ διαδικασία ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας καὶ ὁ χρόνος κατὰξέως σὲ ἀσφαλιστικὴ κλάση τῶν ξεναγῶν.

Πληρώστε καὶ ἐσεῖς τὴ συνδρομὴ σας

ποῦ ταξιδεύετε;

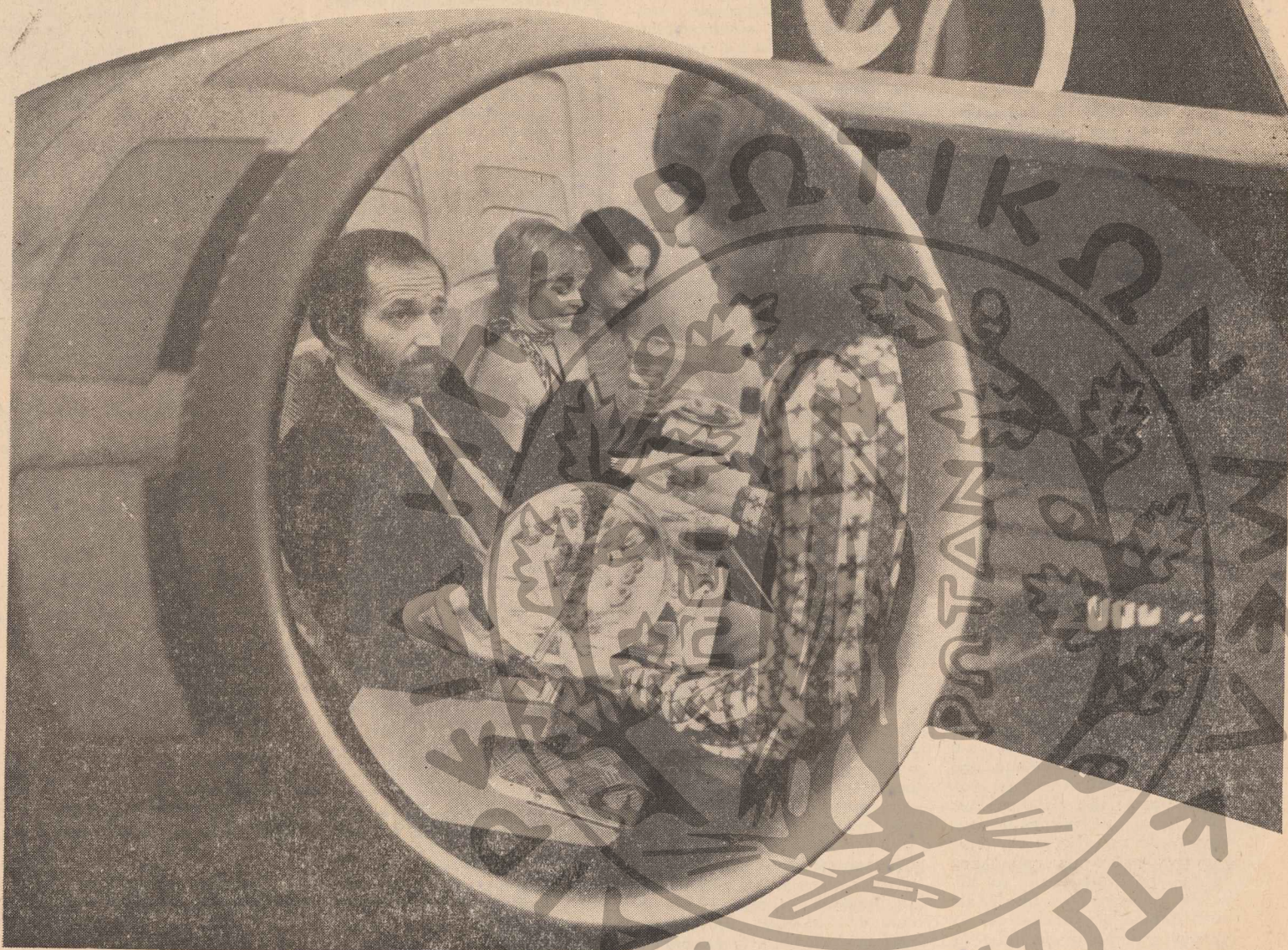
Ἐμεῖς πετᾶμε στὴν Εὐρώπη,
στὴν Ἀμερικὴ, στὴν Ἀφρικὴ,
καὶ στὴ Μέση Ἀνατολή.
Κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ σὲ πολλὲς πόλεις
καὶ ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, τὴν Κέρκυρα,
τὴ Ρόδο, τὸ Ἡράκλειο, τὴν Κω.

Πετᾶμε μὲ Μπόϊγκ Τζάμπο 747-200B,
μὲ Σουπερτζέτ 707 ἢ 720, 727 καὶ 737.

Σὲ κάθε πτήση μὲ τὴν ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ θὰ βρῆτε
αὐτὸ ποὺ ζητᾶτε. Τὰ τελειότερα ἀεροσκάφη
καὶ ἐμπειρο πλῆρωμα.
Μοναδικὴ ἐξυπηρέτηση.
Παντοῦ σὰς περιμένει μιά φιλόξενη
καὶ φιλικὴ ἀτμόσφαιρα.

Τὸ ταξίδι μὲ τὴν ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ εἶναι
μιά θαυμασία ἐμπειρία.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 2ας σελίδος

πάρχειν χωρὶς ὑποκείμενο. Πῶς θὰ πλησιάσουμε αὐτὸ τὸ ὑπάρχειν χωρὶς ὑπάρχοντα; Ἄς φαντασθούμε γιὰ μιὰ στιγμή τὴν ἐπιστροφή στὴν ἐκμηδένιση ὧν τῶν ὄντων. Λοιπὸν κ' ἐπεὶ ἀπὸ τὴν φανταστικὴ αὐτὴ καταστροφή ὧν μένει ὄχι κάποιο πράγμα ἢ κάποιος, ἀλλὰ τὸ ὑπάρχειν. Ἡ ἀπουσία ὧν ἐναγυρίζεται σὲ μιὰ παρουσία. Ὁ τόπος ὅπου ὅλα βούλιαξαν παρῶνται σὲ μιὰ ἐνταση ἀ-τρομοσφαιρική, σὲ μιὰ μουρμούρισμα τῆς σιωπῆς. Θὰ νοιώσουμε καλύτερα τὸ πράγμα στίς ἀ-πρόσφυες φράσεις: «Κάνει Ζέ-στη» ἢ «Βρέχει» ἢ «Κάνει κρύο». Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει ὑποκείμενο. Δὲν ὑπάρχει ὄν. Ἐχουμε ὅμως τὸ ὑπάρχειν. Εἶναι ἡ ἀνωνυμία τοῦ ὑπάρχειν. Ἐπιβάλλεται ἐδῶ τὸ ὑπάρχειν γιὰτὶ ἀπλούστατα δὲν μπορούμε νὰ τὸ ἀρνηθούμε. Πίσω ἀπὸ κάθε ἀρνήση ἔχουμε αὐτὸ τὸ «εἶναι» σὲ «πεδία δυ-νάμεων» σὲ χώρο μαζί καὶ κά-θε ἀρνήσεως καὶ κάθε καταφά-σεως.

Γιὰ νὰ κάνουμε ψηλαφητὸ τὸ πράγμα, ἂς μᾶς συγχερῶθῃ ἀκό-μη μὴ εἰκόνα: Ἄς πάρουμε τὴν ἀ ὕ π ν ι α. Αὐτὴ τὴ φο-ρὰ δὲν ἔχουμε κατὶ τὸ φαντα-στικὸ. Ἡ αὐπνία εἶναι καμωμένη ἀπὸ τὴ συνείδηση πῶς αὐτὸ

δὲν θὰ τελειώσει. Θυμηθεῖτε τὸ γνωστὸ ποίημα τοῦ Ζαχ. Παπαν-τωνίου στὰ «Θεῖα Δῶρα» γιὰ τὴν αὐπνία. Στὴν αὐπνία ἔχουμε τὴν αἴσθηση πῶς δὲν ὑπάρχει μέσο ν' ἀποχωρήσουμε ἀπὸ κάποια ἐπαγρύπνηση ἀπὸ τὴν VIGILANCE, ἀπὸ τὴν ὁποία κρατιόμαστε σὲ δέσμιον σὲ αἰχ-μάλωτοι. Ἐπαγρύπνηση χωρὶς σκοπὸ, χωρὶς τέλος. Δὲν ὑπάρ-χει ἀφετηρία, δὲν ὑπάρχει τέρ-μα. Δὲν ὑπάρχει ἀνανέωση. Εἴ-ναι πάντα τὸ παρὸν ποὺ διαρκεῖ. Ἐδῶ ὁ χρόνος δὲν ἀναχωρεῖ ἀ-πὸ πούθεν. Ὁ ὕπνος θάταν τὸ καταφύγιο. Κάτι πάρα πάνω ἢ συ-νειδητὸς μ' ὅλη τὴν παραδοξότη-τα τοῦ ἀπῆλθαι αὐτοῦ γάμου συνειδησεως καὶ ὕπνου. Ὅλα ἐ-δῶ στὴν ἀγρυπνία μοιάζουν μὲ τὴν ἀπρόσφυη ὑπαρξη. Λοιπὸν μὲ τὴν ἀγρυπνία αὐτὴν, τὴν χω-ρὶς τὸ καταφύγιο τοῦ ὕπνου χα-ρακτηρίζουμε τὸ «Ὑπάρχειν» καὶ τὸν τρόπο ποὺ ἔχει τὸ ὑ-πάρχειν ποὺ θεβαιώνεται μέσα στὴν ἴδια του τὴν ἐκμηδένιση. Θὰ μπορούσε ἐπίσης κανεὶς νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ ὑπάρχειν μὲ τὴν ἐννοια τῆς αἰωνιότητος, ἀφ' οὗ τὸ Ὑπάρχειν χωρὶς τὸν ὑπάρ-χοντα εἶναι κατὶ χωρὶς ἐφετη-ρία. Ἐνα ὑποκείμενο αἰώνια εἴ-ναι CONTRADICTION IN ABIE CTO, γιὰτὶ ὑποκείμενο εἶναι ἡ δὴ μιὰ ἀρχὴ μιὰ ἐναρξη. (ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

